

als consultoris. Tan prompte com hom disposi dels cabals necessaris hi ha el projecte de donar subvencions als hospitals, per tal que puguin pagar aquestes infermeres de districte, per a atendre els casos d'aquesta mena.

Com a signe favorable d'un futur recobriment financer, l'orador féu constar alguns importants projectes que tenen per objecte augmentar l'assistència hospitalària.

"TESTS" D'APTITUD PER A ESTUDIANTS DE MEDICINA

Des de fa alguns anys una Comissió de la "Association of American Medical Colleges" ha estat experimentant amb "tests", per tal de definir les aptituds dels estudiants de Medicina, especialment aquells que amb major èxit havien fet llurs estudis. La prova total comprèn set parts diferents: 1, comprensió i retenció; 2, memòria visual; 3, capacitat de memòria; 4, raonament lògic; 5, vocabulari científic; 6, capacitat d'iniciativa, i 7, intel·ligència de material imprès. Durant en uns 9.000 estudiants. D'aquesta tasca se n'ha fet l'avantpassat any de 1933 foren fetes les proves un detallat estudi que el secretari de la comissió, Dr. Moss, exposa a la 44 Reunió de l'Associació que tingué lloc l'any passat a Minneapolis i publicat al *Journal of the Association of American Medical Colleges*.

Hi ha una correlació considerable entre el reeiximent del test d'aptitud i el reeiximent en els estudis mèdics. Per exemple, l'any escolar 1929-1930 el "test" fou experimentat en estudiants nous. Del 10 per 100 que feren les majors puntuacions, cap deixà de graduar-se i les seves qualificacions foren altes. Dels 10 per 100 que tingueren més baixes puntuacions 54 deixaren de graduar-se (el 40 per 100 fallà ja el primer any) i les seves qualificacions foren més bé baixes. Per altra part, aquests "tests" se semblen als que empren els psicòlegs industrials per a cercar els propensos a accidents, en els que si hom pot confiar d'haver definit casos evidents, no es pot tenir una

absoluta confiança que tothom ocupi el lloc en el grup corresponent. La correlació entre "test" reexit i estudis reeixits no és certament absoluta o quelcom que s'apropi a l'absolut. Les discrepàncies més serioses — estudiants de "test" amb alta puntuació que fan estudis pobríssims i altres que fallen en el "test" i reixen en els estudis — han estat objecte d'un especial examen pel doctor Moss. Mitjançant un qüestionari adreçat als degans de diverses Facultats mèdiques, cerca de descobrir si hi havia factors personals que poguessin tenir-se com a agents responsables de la discrepància. Les principals raons aduïdes pels fracassos inesperats foren malaltia, dificultats econòmiques, poc estudiar o també interès per coses alienes als estudis. Adhuc les proves d'aptitud que surten immillorables, sembla que hagin de fallar quan hi ha pel mig afers amorosos o quan un estudiant sent l'atracció de la glòria d'un equip atlètic; encara cal fer constar que en algun cas fou obstacle poderós l'incompatibilitat manifesta de l'estudiant amb el professor.

Els èxits inesperats, per altra banda, o sigui aquells que no feren "tests" afortunats, estaven formats gairebé totalment de fermes treballadors — el "plugger type" com els anomena el doctor Moss — juntament amb estudiants de personalitat molt agradable i altres que tenien pròxims parents metges.

Potser en l'esdevenidor, els "tests" d'aptitud podrien concedir alguns punts extres per a aquestes últimes característiques que porten a èxits imprevistos. Així, poden ésser la prova d'utilitat extraordinària eliminant indesitjables, fet amb tota cura, malgrat hi hagi alguns dels qui ho fan malament en el test, després ho fan bé en els estudis, "és molt difícil, com diu el Dr. Myers de la Universitat d'Indiana, convèncer els pares i les mares que tenen interès que els seus fills ingressin, que aquesta norma podria servir per a acceptar o refusar estudiants".

El Dr. Moss amb raó concreta diu que una prova semblant, àdhuc si pogués ésser millorada molt, només podria servir de criteri per a fer una selecció entre els estudiants.